

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs

Tractatus de Beatitudine, de Actibus humanis, eorumque Moralitate, de
Virtutibus ac Donis, de Vitiis ac Peccatis, & de Legibus, nec-non
Dissertationem Theologicam de Probabilitate

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. III. Corollaria ex dictis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78232](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-78232)

simpliciter non esse voluntarum, sumit illam A quod est interioris consensus, sed etiam quod est exterioris mancipacionis & traditionis, quatenus sit per modum contradictionis cum Ecclesia & spiritualis matrimonii, aut levitatis, id est voluntarii, quod sit ex metu, non esse parere voluntarium, sed mixtum ex voluntario & involuntario, ut patet ex verbis illius, sic enim ait: *Quae sunt ex timore principia habent ab exteriori impellente; unde non sunt simpliter voluntaria, sed mixta, ut dicitur in 3. Ethicorum.*

S. III.

Corollaria ex dictis.

X dictis colligitur primo, in his quæ metu sunt, esse sufficiens voluntarium ad peccatum mortale; nam illa sunt voluntaria simpliciter & absolute, quamvis aliquid involuntarii habeant admixtum: Ergo metus non excusat mortaliter à culpa, licet eam diminuat, & levius peccatum faciat, ac mitiori poena plectendum. Sic adversus Christianos illos, qui in persecutione, metu ac terrore vel cruciatu fracti, cesserant, tollerabilius est poenæ modus constitutus, quam in eos qui sponte deliquerant, ut in Ancyra Synodo & Nicæna, aliusque factum esse scimus. Sic etiam Lucretiam illam, cuius à Gentilibus impensis est commendata calitia: *Fortasse juveni violenter irruenti, etiam suâ libidine illecatu consenserit.* Suspiciatur Augustinus lib. 1. de civit. cap. 9. eam, que non violenter oppressam, sed metu dedecoris, vi etiam esse obstinatam pudicitiam, innuit Poëta, hoc versu:

Succubuit fama viâ pueram metu.

Quare non dubia est illius culpa, sed cui facilius possit ignosci, quod in vita & ex metu consenserit.

XI Colligitur secundò, contractus ex metu factos, jure naturali non esse irritos; quamvis jure positivo aliqui irritentur, quando metus est gravis & injuriosus, seu cadens in virum constantem, ut loquuntur Theologi. Ratio est, quia metus de se & ex natura sua non facit involuntarium simpliciter, sed tantum secundum quid: Ergo non solvit valorem contractus ex defectu voluntarii, & ipso jure naturæ.

Confirmatur: Non requiritur major voluntas aut libertas ut contractus valeat, quam ut peccatum mortale fiat: Sed voluntarium ex metu sufficit ad peccatum mortale, ut jam vidim: Ergo & ad valorem contractus, quantum est ex ratione voluntarii, & juris naturalis.

Veruntamen jure positivo irritantur plura, **XII** quæ sunt ex metu gravi & cadente in virum constantem: v.g. jure positivo matrimonium contractum ex metu, nullum est, ut constat ex cap. Locum, & ex cap. Veniens de sponsalibus. Idem est de voto solemnis, ex metu gravi emissio, ut patet ex titulo: *De his quæ vi, metu, re causa sunt, & ex Tridentino lessi: 25. de Regularibus cap. 19.* ubi conceditur ut Religiosi ex metu profissi, possint intra quinquennium reclamare, & si probaverint professionem ex metu esse factam, quod sit nulla. Quantum verò ad votum simplex ex metu factum, non sic irritatur à Jure, ut annotavit Sylvester in lumina, verbo *Miru;* quia scilicet non habet exteriorem traditionem, sed tantum interiore promissionem seu consensem, qui per metum extorqueri non potest. Econtra igitur votum solemnem, cum non solum habeat id

A quod est interioris consensus, sed etiam quod est exterioris mancipacionis & traditionis, quatenus sit per modum contradictionis cum Ecclesia & spiritualis matrimonii, aut levitatis, id est voluntarii, quod non solum consummat interiori consensu, sed exteriori etiam traditione, ut sumitur ex cap. Puelle 20. qu. 1. & cap. Canvirum de regularibus. Plura quoque alia ex metu facta Jure positivo irritantur, ut electio Praediti, iurisdictio data vel propagata ex metu, abrogatio ab excommunicatione, metu facta, &c. ut videri potest apud Sylvestrum loco citato.

Porro illa omnia à Jure irritantur, primò ob vitandas lites, aliaque inconvenientia, quæ ex his quæ metu cogentes sunt, seque solent; secundò, quia saepissime contingit, deesse in his consensu verum, quantum vis verbis externis profatur: tertio, in peccatum illius qui in injuria metu incurrit: metus enim est effectus careat, quod per injuriam extortum est.

Ex his facile solvet argumentum, quod contra tecundam conclusionem in hunc modum fieri solet: Matrimonium & votum solemnis sunt invalida, si sunt ex metu in constantem virum cadente: Ergo non sunt voluntaria simpliciter. Consequens patet: nam omne matrimonium, & omne votum simpliciter voluntarium, debet esse validum.

Ad hoc, inquam, patet responsio ex jam dictis: concessum enim Antecedente, negindictum Consequentia. Ad cujus probationem, diliguntur Antecedens: debet esse validum per leloquendo, & attento Jure naturali, concedunt per accidens, & attenta dispositione Juri positivi, negantur. Potest enim Ecclesia ponere quoddam conditiones, sine quibus votum aut matrimonium non sunt valida, inter quas una est, quod sicut sine metu, sicut etiam in matrimonio alieni statuit conditionem, quod scilicet haec coram proposito & testibus, id est matrimonium clandestinum, licet voluntarium, est invalidum.

Potest etiam objici contra eandem conclusionem, quod metus gravis exculpat à culpa transgressionem legis; & id est non peccat, qui ut metus grave malum, omittit Sacrum in die festo, aut frangit Ecclesiæ jejunium; Constat autem transgressionem legis non aliter culpa vacare, nisi quia non est voluntaria: Igitur metus tollit voluntarium simpliciter.

Sed responderetur negando Antecedens, si intelligatur de transgressione formalis legis; existente enim hujus obligatione, nullus metus excusat simpliciter à culpa, licet eam diminuat propter ea verò non levans jejunium, vel non audiens Sacrum, ob metum gravem, non peccat, quia tunc cessat obligatio legis; & eo quod legis humana, & etiam aliquippe divina, non obligat nisi cum possint commode observari; cum verò non possint absque gravis mali periculo, cessat obligatio, & consequenter formalis easum E transgressio.